

Dosarul nr. 2ra-1176/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea mixtă „Orange Moldova” societate pe acțiuni, reprezentată de
Societatea cu răspundere limitată „PfB Legal Consulting”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
mixtă „Orange Moldova” societate pe acțiuni împotriva Corinei Raiu cu privire la
încasarea sumei,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea mixtă „Orange Moldova”
societate pe acțiuni și a fost menținută hotărârea din 30 octombrie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La data de 04 iulie 2017, ÎM „Orange Moldova” SA a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Corinei Raiu cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 23 decembrie 2014,
ÎM „Orange Moldova” SA a încheiat cu Corina Raiu contractul de prestare a
serviciilor publice de telecomunicații electronice mobile celulare nr. 5877362,
conform căruia ÎM „Orange Moldova” SA s-a obligat să presteze serviciile
solicitate, iar ultima să achite costul lor.

A menționat că conform anexelor la contractul enunțat, pârâtei i-a fost oferit
un echipament mobil de model ASUS X553MA și Huawei E3533, cu achitarea în
rate, perioada minimă contractuală nu a expirat.

A relevat că în conformitate cu pct. 3.5 din contract și pct. 2 din anexă, în
cazul nerespectării de către client a perioadei minime contractuale, ÎM „Orange
Moldova” SA are dreptul de a încasa de la client despăgubiri egale cu suma totală a
tuturor ratelor spre achitare pentru toată perioada rămasă, pînă la expirarea
perioadei de achitare în rate indicate.

A invocat că ÎM „Orange Moldova” SA și-a executat integral obligațiile contractuale, însă pârâta nu și-a executat obligația de plată a serviciilor prestate și a echipamentului mobil oferit, acumulând, astfel, o datorie în sumă de 6 465,96 de lei.

A susținut că la data de 21 septembrie 2016 a expediat în adresa pârâtei cerere prealabilă, prin care a solicitat executarea benevolă a obligațiilor contractuale în termen de 7 zile, însă aceasta nu a fost executată.

A solicitat încasarea din contul Corinei Raiu în beneficiul ÎM „Orange Moldova” SA a datoriei în sumă de 6 465,96 de lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de ÎM „Orange Moldova” SA a fost admisă parțial și au fost încasate din contul Corinei Raiu în beneficiul ÎM „Orange Moldova” SA datoria în sumă de 6 465,96 de lei. A fost încasată de la Corina Raiu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 de lei. A fost respinsă cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat.

Prima instanță, admițând cerința cu privire la încasarea sumei datorate, și-a argumentat concluzia prin constatarea faptului neonorării corespunzătoare de către pârâtă a obligațiilor de plată pentru serviciile prestate de către ÎM „Orange Moldova” SA în baza contractului de prestare a serviciilor publice de telecomunicații electronice mobile celulare nr. 5877362 din 23 decembrie 2014, astfel, datoria în sumă de 6 465,96 de lei urmează a fi încasată în mod forțat prin prisma prevederilor art. 514, 572 și 970 alin. (1) din Codul civil.

Respingând cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat, prima instanță a reiterat că, reclamanta nu a prezentat probe prin care să confirme suportarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 270 de lei, or, conform ordinelor de plată nr. 864 din 26 iunie 2017 și nr. 181 din 22 februarie 2017, taxa de stat a fost achitată de către SRL „PFB Legal Consulting”.

Prin decizia din 23 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către ÎM „Orange Moldova” SA și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 20 aprilie 2018, ÎM „Orange Moldova” SA, reprezentată de SRL „PFB Legal Consulting” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerinței de încasare a taxei de stat și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acestei pretenții.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerinței de încasare a taxei de stat sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea esențială a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul că conform contractului de mandat încheiat între ÎM „Orange Moldova” SA și SRL „PFB Legal Consulting”, mandatarul este în drept să angajeze după necesitate

persoane terțe întru îndeplinirea obligațiilor mandatarului asumate prin pct. 3.6 al contractului de prestări servicii nr. CD/30/08/2014, care reglementează că, prestatorul va suporta pe cont propriu cheltuielile de judecată în mărimea stabilită de legislația în vigoare pentru înaintarea acțiunii în instanța de judecată și cheltuielile de executare, iar beneficiarul va restitui prestatorului sumele achitate pentru taxele de executare și cheltuielile de judecată după ce au fost încasate de la debitor, în termen de 14 zile.

A invocat că în cazul în care prima instanță considera că taxa de stat era achitată de o persoană neîmpuțernită, urma prin prisma art. 171 alin. (1) să nu dea curs cererii de chemare în judecată, iar ulterior să o restituie conform art. 171 alin. (1) CPC.

Astfel, a susținut că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 83 alin. (1) și 90 alin. (1) CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 ianuarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 20 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎM „Orange Moldova” SA, reprezentată de SRL „PfB Legal Consulting” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Orange Moldova” SA, reprezentată de SRL „PfB Legal Consulting” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Orange Moldova” SA, reprezentată de SRL „PfB Legal Consulting” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Orange Moldova” societate pe acțiuni, reprezentată de Societatea cu răspundere limitată „PFB Legal Consulting” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic